
R. KADŁUBOWSKI, S. KOSMATKA

AKTYWNOŚĆ DEHYDROGENAZY KWASU BURSZTYNOWEGO
WĄTROBY W DOŚWIADCZALNYM ZATRUCIU ANILINĄ,
P-AMINOFENOLEM, P-FENYLENODWUAMINĄ
I CHLORODWUNITROBENZENEM

Z Katedry Biologii i Parazytologii Lekarskiej A. M. w Łodzi
Kierownik: doc. dr R. Kadłubowski

W toku badań nad odtruwaniem aromatycznych nitro- i aminozwiązków stwierdziliśmy między innymi, że p-aminofenol (10^{-3} i 10^{-4} M), p-fenylenodwuamina (10^{-3} M) i 2-chloro-1,4-dwunitrobenzen (10^{-3} i 10^{-4} M) obniżają — w przeciwieństwie do aniliny — aktywność dehydrogenazy kwasu bursztynowego *in vitro*. W dalszych doświadczeniach zbadano wpływ tych związków na aktywność dehydrogenazy wątroby myszy białych.

Myszom białym, samcom o ciężarze 16—27 g wstrzykiwano domięśniowo jednorazowo, ewentualnie pięciokrotnie w ciągu 10 dni, roztwór badanego związku w 0,9% roztworze NaCl lub oleju parafinowym; zwierzętom kon-

tronym wstrzykiwano odpowiedni rozpuszczalnik. Po jednorazowym wstrzyknięciu aktywność dehydrogenazy oznaczano zabijając zwierzęta po 2 godzinach od wprowadzenia związku. W doświadczeniach dziesięciodniowych badanie aktywności wykonywano po 48 godz. od ostatniego wstrzyknięcia. Myszy dekapitowano po mechanicznym ogłuszeniu, wątrobę zamrażano w temperaturze poniżej -8° , ważono i po wstępnym rozdrobnieniu homogenizowano w buforze fosforanowym o pH 7,4. Aktywność dehydrogenazy oznaczano sposobem Bertha w następujących warunkach: błękit metylenowy 5×10^{-5} M, bursztynian sodu 3×10^{-3} M, bufor fosforanowy o pH 7,4 ok. $22,7 \times 10^{-3}$ M, średnia temperatura ok. $37,5^{\circ}$ przy wahaniach $0,5^{\circ}$. Czas odbarwienia odczytywano z dokładnością do 0,5 min. posługując się wzorcem odpowiadającym 90% odbarwienia. Obliczano wartość godzinową Q w $\text{mm}^3/1$ mg świeżej tkanki wątroby za pomocą wzoru $Q = \frac{7,56}{t} \text{ mm}^3$, w którym t = czas odbarwienia próbki zawierającej 0,5 mikromola błękitu metylenowego.

W ostrym zatruciu myszy anilina (5×10^{-3} mol/kg), p-aminofenol (2×10^{-3} mol/kg), p-fenylendwuamina ($2,5 \times 10^{-4}$ mol/kg) i 2-chloro-1,4-dwunitrobenzen ($0,5 \times 10^{-3}$ mol/kg) nie hamowały aktywności dehydrogenazy kwasu bursztynowego wątroby. Pięciokrotne wstrzykiwanie tych związków w ciągu 10 dni wywołało znamienne statystycznie obniżenie aktywności dehydrogenazy ($P \leq 0,05$) tylko w zatruciu p-fenylendwuaminą ($1,25 \times 10^{-4}$ mol/kg) i 2-chloro-1,4-dwunitrobenzenem ($0,5 \times 10^{-3}$ mol/kg).

PIŚMIENNICTWO

1. Bertho A., Grossmann W.: Biochemisches Praktikum, 1936.
2. Kadłubowski R., Kosmatka S.: Medycyna Pracy, 1960.